

[Alfred Jensen.]

foretages. Det er den ene side af sagen. Jeg har den opfattelse, at der må mere til, men det er en ganske god begyndelse.

Dernæst tænker jeg uvilkårlig på de mange, der går ledige, og de forhold, hvorunder de lever. Det er nu et år siden, at ministeren — det var ganske vist socialministeren — i folketinget erkendte, at en revision af arbejdsløshedsunderstøttelsen var nødvendig. I åbningstalen blev der sagt, at regeringen arbejdede med spørgsmålet om en revision af arbejdsløshedslovens satser. Den kommunistiske gruppe fremsatte, samtidig med at folketingsåret begyndte, et forslag om at forbedre understøttelserne. Det blev stemt ned i slutningen af november med en bemærkning om, at regeringen selv arbejdede med et lovforslag derom. Vi er nu ved at være ude af februar, og det er ikke blevet lagt på tingets bord endnu. Jeg er nok klar over, at denne sag ikke sorterer under ministeren for offentlige arbejder, men jeg vil dog ved denne lejlighed spørge, om man ikke i regeringen ved, hvor langt planerne er fremme. For skal et sådant forslag gennemføres, således at det får betydning fra 1. april, haster det jo.

Jeg har set, at man er klar over, at anlægget kan gøres færdigt på 2 år, men at man foretrækker at strække perioden 1 år længere, således at der vil gå 3 år, inden anlægget bliver færdigt. Jeg ved ikke, hvad den særlige begrundelse herfor kan være, men når det drejer sig om at ophjælpe erhvervslivet i et område som Tønder amt, forekommer det mig da, at det ikke kan være rimeligt, at man skyder sagen længere ud end nødvendigt. Jeg må forstå det sådan, at havnebyggeriet kan gøres færdigt på 2 år, og det vil jeg da udtale mig for. For så vidt der ikke foreligger vægtige argumenter derimod, f. eks. spørgsmålet om arbejdskraft i det pågældende område, vil jeg mene, at man hurtigst muligt skal gøre arbejdet færdigt til gavn for de arbejdsløse i det pågældende område og til opnåelse af en hurtig forbedring af de erhvervsmæssige tilstande i Tønder amt.

Vi ser altså med megen velvilje på lovforslaget.

Hans Schmidt: Jeg vil gerne takke den høje regering for den velvilje og konduite,

hvormed den har taget dette ønske fra de sønderjyske landsdele op til realitetsforhandling, og jeg vil straks sige, at jeg i enhver henseende støtter dette lovforslag om bygning af Rømø havn.

Det er et særdeles dygtigt og omhyggeligt arbejde, det af Tønder amtsråd nedsatte udvalg har nedlagt i den betænkning, som danner grundlag for lovforslaget. Man må også have lov at sige, at det er gjort samvittighedsfuldt. Det fremgår tydeligt af det fortrinlige skrift „Rømø havn“, hvori gengives de kommentarer, hvormed amtmanden for Tønder amt har ledsaget og fortolket denne sag over for befolkningen i amtet.

Udvalget er gået til arbejdet med en sund portion skepsis. Ved siden af de mange faktorer, som taler for en havn på Rømø, såsom de naturgivne forhold for en havn og fiskerierhvervets muligheder, hvad angår fangstpladser, forarbejdning og afsætning, fremdrages der også forhold, som ved første øjekast kunne tænkes at være i anlæggets disfavør. Der nævnes særlig to forhold: de almindelige rationaliseringsbestrebelse, som for fiskerihavnens vedkommende går ud på det ønskværdige i få, men store havne, og så det forhold, som finder udtryk i spørgsmålet: hvor er fiskerne?

Det første minus er, synes mig, allerede imødegået så effektivt, som tænkes kan, derved, at den høje regering uden tøven har fremsat lovforslaget om Rømø havn. Dermed har den høje regering tilkendegivet, og med rette, at bestræbelserne for egnsudvikling i dette tilfælde må have prioritet forud for overdreven rationalisering, og det takker jeg regeringen for.

Tilbage står så spørgsmålet: hvor er fiskerne? Der står vi over for noget, som regeringen ikke kan løse for os; i hvert fald ville det ikke være sundt og godt, om en regering gjorde det. Her er det selvsagt sådan, at svaret herpå må befolkningen selv give. Den må ikke gøre udvalgets og amtmandens gode ord til skamme, udtalelser, der går ud på, at befolkningen slutter op om det, der sker med dette lovforslag om Rømø havn, at befolkningen tager imod denne hjælpende hånd.

Jeg forstår da også, at alle de, der har været forberedelserne til dette værk på nærmere hold, er indstillet på at vække